

השבת של רבי נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

טוב להגיד ולשיר נ נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

"ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו'", וכמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי: אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וכו' תורה מה תהא עליה? אלא בזמן שישראל עושיין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים, כי יצחק רצה שיתנהג העולם תכף כמו שיהיה בסוף, כשיבוא משיח במהרה בימינו [אמן] ... (לקוטי הלכות - הלכות ערב ג - אות כב)

עצות ותפילות

תאווה ואכילה היא אחת משלוש תאווות שפוגמין ומפסידין היראה שבלב. ועל-ידי שמקבלין חג-הסוכות כראוי, על-ידי-זה נמשך דעת לתקן תאווה ואכילה, ואז זוכה ליראה ולתפילה וכו' (לקוטי עצות - אכילה, אות יד).

... ותזכנו לקבל חג הפסח בקדשה גדולה זמן חרותנו, ועל-ידי-זה נזכה להמשיך מוח ודעת לשבר תאווה ממון. ובזכות קדשת חג השבועות תזכנו להמשיך מוח ודעת לשבר תאווה המשגל. ובזכות קדשת חג הסוכות חג האסיף תזכנו להמשיך מוח ודעת לשבר תאווה ואכילה! (לקוטי תפילות ב - תפילה א).

סיפור

שלומו באריכות קצת, כי זה הר' מאיר היה כמו בן-בית אצל רבינו ז"ל, וכשבא לאדמו"ר זצ"ל היה מוסר לו כל המפתחות וכו'. ופעם אחת נסע ביחד עם הרב ר' יודיל ז"ל לאדמו"ר זצ"ל וספר הרב ר' יודיל ז"ל שאם היה רבינו ז"ל בדור של תנאים היה גם כן חידוש. וענה הר' מאיר הנ"ל שהוא אינו מחזיק את רבינו ז"ל גדול כל כך, רק לגדול הדור של עכשיו. וכשבא אל רבינו ז"ל אמר לו רבינו ז"ל: כשאין מאמינים בי למה נוסעים אלי? ואמר לו: אגיד לך המחשבה שלך בעת עולתך על העגלה. אמר לו: אם אתם יודעים תאמרו, ויאמר לו רבינו ז"ל ונשתמום ואמר אם כן אשאר אצלכם. ויתעה אותו אדמו"ר ז"ל ויאמר לו מחכמה הכרתי זאת בכניסתך לבית ובהשלים עליכם. וקבל דבריו ונסע ממנו, ובאמצע הדרך התפלא על עצמו ואמר מה זה שהנחתי להתעות אותי, הלא אי אפשר לידע זאת כי אם ברוח הקודש ממש, וזה פלא גדול ויותר מופת מה שיכול להתעות אותי וכו' (ועיין בהשיחות הר"נ סימן קפ"ג מה שכתב מורנו הרב רבי נתן זכרונו לברכה שגם לכמה אנשים הגיד מה שעשו).

שיחות

... אוי, אנחנו שומעים דברים כאלה, אז צריכים למסר נפשנו, להכניס בלבנו את דבוריו הקדושים, התורות שלו והתפלות וההלכות. יש ספר 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי הלכות', 'לקוטי עצות'... אנחנו צריכים ללמד בספר 'לקוטי מוהר"ן'. רבינו הקדוש אמר שצריכים להיות בקי בזה שיכולים להגיד בעל-פה ישר והפוך. אפילו הפוך - כל-כך בקיאות צריכים על זה. כי זה כל חיותנו, כל דבור הוא כל חיותנו! כל דבור שלו - אפילו דבור אחד! אשרינו, אשרינו בלי שיעור. איך נעשה רבי ישראל קרדונר ואיך נעשו כל אנשי שלומנו, כל אנשי רבינו ואנשי רבי נתן שהיו קדושים כאלה, אנשי אמת כאלו? ואיך אם לא על-ידי ה'לקוטי תפלות' וה'לקוטי מוהר"ן' והשיחות שהיה להם. רבי ישראל קרדונר זכה רק על-ידי

יצא הראשון אדמוני ... (בראשית כה, כה)

ועל כן היה דוד אדמוני עם יפה עיניים. זה בחינת עזות דקדשה, כי היה לוחם מלחמת ה', כי עיקר מלכות דקדשה הוא על ידי עזות דקדשה בבחינת ה' בעוז ישמח מלך (וכמבאר מזה במקום אחר). ועל כן טעה יצחק בעשו שיצא אדמוני, כי סבר שתוקף התגברות הדמים שבו הוא בחינת עזות דקדשה מחמת שהיה צייד בפיו, שהיה מרמה את אביו: האיך מעשרין את התבן? כאילו הוא צדיק. על כן סבר יצחק שגם האדמימות שבו שמראה שהוא שופך דמים, הוא בחינת עזות דקדשה שרוצה להתגבר נגד העוברים על דת, כי כבר מבאר בהתורה "חותם בתוך חותם", בלקוטי א סימן כ"ב, שצריכים להתפלל לה' יתברך שיזכה להבחין בין עזות דקדשה שעל ידו בניין ירושלים, ובין עזות דסטרא אחרא שהוא בחינת עז פנים לגיהנם, שזהו בחינת: יהי רצון שתבנה עירך במהרה בימינו, שנוכר באמצע המשנה הוי עז כנמר וכו', עיין שם. ועל כן אפילו צדיקים גדולים יכולים לטעות בזה כמו שטעה יצחק בעשו.

וכן להפך עלה על דעת שמואל הנביא לטעות בדוד שהיה אדמוני, אולי הוא בחינת עזות דסטרא אחרא, כמו שאיתא במדרש פרשת תולדות פרשה סג: וכיוון שראה שמואל את דוד אדמוני וכו', נתיירא ואמר: אף זה שופך דמים כעשו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: עם יפה עיניים. עשו מדעת עצמו הוא הורג, אבל זה וכו', עד כאן לשונו, עיין שם. היינו כנ"ל, כי קשה להבחין בין עזות דסטרא אחרא, שהוא מסטרא דעשו ובין עזות דקדשה, שהוא בחינת מלכות דוד משיח (לקוטי הלכות - הלכות מותנה ה - אות סב)

יידו אחזת בעקב עשו. (בראשית כה, כו)

... בעקב דייקא, כשיתגבר עשו בסוף הגלות בעקבות משיחא, וירצה לדרס בעקבו על ראש ישראל בבחינת: הגדיל עלי עקב, אז דייקא "יידו" בחינת אמונה בחינת תפילה, בחינת (שמות יז, יב): ויהי ידיו אמונה וכו' - פריסן בצלו, אחזת בעקבו להחילו ולהשפילו על ידי זה, כי אין כחנו אלא בפה, לתפוס אמונת אבותינו, לצעק אליו יתברך מכל מקום שהוא (לקוטי הלכות - הלכות יין נסך ד - אות כה)

ורבקה שמעת בדבר יצחק ... (בראשית כז, ה)

כי רבקה ידעה כל זאת היטב שעשו הוא רשע גמור וכוונתו להרע, על כן שלחה את יעקב לקבל הברכות ברמאות מאביו, כי יעקב הצדיק אי אפשר לו לקבל הברכות שהם שפע הפרנסה בעולם הזה כי אם על ידי רמאות הזאת שמוכרח להלביש את עצמו בבחינת עשי-ה גשמיית שהוא בחינת עשו כדי שיוכל לקבל פרנסה. וזהו שהלבישה אותו בלבושי עשו ולא הכירו, כי היו ידיו כידיו עשו אחיו שערת ויברכהו, כי באמת יעקב בשרשו רחוק מפרנסה גשמיית, כי חלקו רק תורה ומצוות בחינת הארת הרצון שהוא הפך עשי-ה גשמיית.

ובאמת לעתיד כשיבוא משיח במהרה בימינו, לא יעסקו ישראל בשום עסק, כי יתקיים: "ועמדו זרים ורעו צאנכם וכו'". ועל כן אם היה יעקב נכנס ליצחק בלי לבושי עשו והיה מבקשו שיברכו שייתן לו ה' יתברך שפע והצלחה בעסקי פרנסתו לא היה יצחק מרצה לזה, כי היה אומר לו: למה לך לחשב פרנסה כלל, כי אתה צריך רק לעסק בתורה ותפילה ופרנסתך תהיה נעשית על ידי אחרים. והם צריכים לבקש על פרנסה כדי להחזיק אותך, כי זה עיקר התכלית שלהם, אבל אתה צריך להיות רק יושב אהל ולבלי לחשב שום פרנסה כלל כמו שיהיה לעתיד באמת שיתקיים:

בקשו העלון שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com

ה'לקוטי תפלות' ו'לקוטי מוהר"ן' ו'לקוטי הלכות'!

עוד לא היה בעולם ה'לקוטי הלכות' וה'לקוטי עצות' ו'חיי מוהר"ן', עוד לא. אנחנו זוכים, הכל מוכן - 'חיי מוהר"ן' ו'יעלים לתרופה'. היה מכתבים מ'יעלים לתרופה', אבל היה אצל רבי יצחק, הבן של רבי נתן, כתב-יד. נו, ואנחנו יש לנו כבר 'יעלים לתרופה' ו'חיי מוהר"ן' ו'ימי מוהר"ן' ועוד. כן, מה שיש לנו...

אני זוכר לפני שמונים שנה, רב שלמה וקסלר, הוא היה לו דבורים כאלה על רבינו, אבל לא נתגלה, והיה עוד הרבה כתבים שלא זכינו, אני ראיתי, היה מענינות, כן. בזמן רב שלמה וקסלר, לפני מלחמת העולם השנייה, הם היו אצל רב שמואל הורביץ, היה כתבים מרבי נתן, היה שהלך לאבוד...

היה לי 'לקוטי תפלות' בכתב-יד של רבי נתן וגם-כן היה לי הרבה כתבים שהם היו יכולים לעשות עכשיו רעש בכל העולם. היה חסיד אחד שהוא היה שוחט באמריקה, הוא היה לפני יותר מששים שנה, והיו אתו עוד כמה אברכים וחסידים של פולניה, והוא בא אלי ואמר לי שהוא רוצה לראות אותי.

טוב, הם נסעו אלי למירון ובקשו אותי לתת להם את הכתבים להתעוררות בעבודת ה'. ואני, ישראל בער, חשבתי: "חסיד ברסלב הוא מבקש כתבים להתעוררות בעבודת ה' ואני לא אתן לו!" אז נתתי לו את הכתבים והם לא החזירו לי את הכתבים. אני הלוויתי לך, מדוע לא תחזיר לי בחזרה?

זה היה כתב-יד של רבי נפתלי, חברו של רבי נתן, זה היה כמו 'חיי מוהר"ן' שכתב רבי נפתלי, אבל היה שמה סודות נוראות כאלה שלא נתגלו בעולם, ואם היה נמצא עכשיו היו מדיפסים. כל מה שרבי נתן הביא ב'חיי מוהר"ן' זה סודות שאפשר היה לגלות בעולם, אבל בכתבים האלה היה סודות שאי אפשר לגלות בעולם, זה היה סודות גדולות כאלו שהיו יכולים להרעיש כל העולם.. ונעלם!

היה להם תאונת דרכים עם האוטו שלהם והכתב היה אתם. הם נצלו בנס, והכתב נעלם...

וגם-כן היה לי כתבים מכתב-יד של רבי נתן, כתבים על מה שסבלו אנשי שלומנו, הרדיפות שסבלו. אני זוכר איזה ספור: היה לפני חג הפסח באיזה שנה, ובאו לברסלב הרבה חיילים, היה כמה גדודים. נו, ואז היה העיר מחיבת החזיק כל החיילים של רוסיה בבתים של היהודים, העשירים והעניים, בכל בית - חיילים.

המתנגדים מצאו דבר טוב על חסידות ברסלב - הם נתנו שוחד לגנרל ולאנשים הגדולים, שיתנו חיילים בבית רבי נתן. וזה היה קרוב לפסח, צריכים לעשות פסח, לנקות את הבית מחמץ.

טוב, המתנגדים הם עשו מה שעשו, לתת הרבה חיילים דוקא בבית רבי נתן, ובית רבי נתן סבלו מזה, הולך חג הפסח וצריכים לעשות חג הפסח ואיך? יש חיילים, אי אפשר לעשות כלום. המתנגדים נתנו שוחד. ברוסיה העיקר זה שוחד.

ה' יתברך בגדל חסדו למען רבינו הקדוש עשה נס, פתאום הגיעה פקדה לחיילים שילכו מברסלב. אז כל החיילים הלכו מברסלב, לא רק מבית רבי נתן, הם הלכו מכל ברסלב... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר אֲבֵי הַנַּחַל - חלק ב - מכתב לא)

... על-ידי כל מיני פגם הברית קדש, באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כוזביות, כי מי שפוגם בחטא זה, על-ידי זה נפגם דעתו, ונשבר ונתקלקל האמונה מחמת פגם הברית, פגם טיפי המוח והדעת, ומחמת זה באים לידי כפירות בה' יתברך ובהצדיק האמת ונדמה להם שהם חכמים גדולים ואינם רוצים להשליך שכלם העכור והפגום המלכלך בזהמת תאוות ניאוף, ומקשים חס ושלום על ה' יתברך או על הצדיק האמת והכשרים האמתיים, וכל זה מחמת פגם הברית, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים וכן כל החולקים על הצדיק האמת. וכל מי שרוצה לחוס על נפשו להציל נפשו מן השאל תחתיות ומתחתיות, עיקר תיקונו שישליך ויסלק שכלו לגמרי כאילו אין לו שום שכל ודעת כלל, ויתחזק באמונה שלמה בה' יתברך ובצדיק האמת בתכלית הפשיטות בלי חכמות כלל, ואז בוודאי יזכה לתקן כל פגמיו ויזכה לתשובה שלמה.

יש כמה בני-אדם שמושקעים כל-כך בתאוותיהם כאשר הם יודעים בעצמן, אשר ברובי זהמת תאוותיהם הם גרועים מבהמות ועושים מעשה בהמה ממש, ואף-על-פי כן הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים וכו', ורוצים לחקר חקירות בידיעת אלקותו יתברך על-פי חכמות חיצוניות.

גם בין הכשרים קצת יש מפרסמים של שקר שעדיין לא יצאו לגמרי כלל ממעשה בהמה ואף-על-פי כן הם חכמים בעיניהם ורוצים להנהיג את העולם ואת ישראל בדעות זרות וחכמות של שטות הבל ושקר, ומתלבשים עצמם במצוות ומעקמים לב הרבה מישראל ומרחקים אותם מהצדיק האמת, וקורין את הכשרים והיראים אמתיים שבדור בשם כסילים ופתאים וכו'. ובאמת כלם המה מהבל יחד מחמת שמהפכין האמת ועושים מעשה בהמה, ואף-על-פי כן רוצים לידע חכמות והמצאות, ועל-ידי זה אין יכולים לקבל המוח והדעת האמתית עד שנתעיים ונבוכים בחכמות של שטות והבל.

על-ידי מחלקת על הצדיק שוכחין את התורה.

ישראל דב אודסר

(סימן נו)

השתפכות הנפש

על ידי השיחה, שמשיחים ומדברים בינו לבין קונו ומוציאין בפה הכסופים והרצונות טובים שלו, מה שהוא נכסף ומשתוקק ומתגעגע לצאת מהרע שלו ולזכות לטוב אמיתי, ומתפלל ומתחנן לפני ה' יתברך על זה, על ידי זה הוא מוציא הנפשות טובות מכה אל הפעל, כי על ידי הכסופין לבד נעשין נפשות בכח, כי הכסופין הם הנפש בחינת: נכספה וגם כלתה נפשי, ועל ידי הדבור הנ"ל נגמרין ויוציאין מכה אל הפעל, בחינת: ויהי האדם לנפש חיה, ותרגומו: לרוח ממללא. וכמו שכתוב: נפשי יצאה בדברו. ועל ידי זה זוכה לפעל בקשתו, וזוכה לצייר אותיות התורה לטוב, ומחיה ומקיים הכל וממשיך טובה וברכה בכל העולמות, ונעשים פעולות טובות בעולם, ומעורר לתשובה כמה נפשות על ידי הדבור הזה, שמדבר בינו לבין קונו. כי עניין זה של כסופין ורצונות טובים ולהוציאם בפה מלא הוא יקר מאד, וצריך כל אדם להרגיל עצמו לעסוק בזה הרבה בכל יום, ועל ידי זה יכולים להחזיר כל העולם למוטב.

וזה: יש הבל אשר נעשה על הארץ, היינו הבל היוצא מהפה, מהדבורים קדושים הנ"ל, שיש רשעים, שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים, היינו כנ"ל, כי על ידי זה מעורר כמה רשעים לתשובה. ויש להפוך, שמוציאין בהבל היוצא מהפה דבורים של כסופים רעים חס ושלום, ועל ידי זה יש צדיקים, שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. כי הדבור, שהוא הנפש, שהוא הרוח ממללא, מתגלגלת באנשים אחרים, כפי ההבל שנעשה על הארץ.

[ועיין ב"לקוטי הלכות", הלכות אמנים, הלכה ד, שמבאר שם, אשר על כך צריכין לשמר עצמו מאד מכסופים רעים ובפרט מלהוציאם בפה, כי הולכים ומעוררים את אנשי העולם לתאוות רעות. וזה שאמר דוד המלך עליו השלום: בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא, היינו שאמר בשביל כלל ישראל: ידעתי שלא עמדתי בנסיון כראוי, כי לא זכיתי עדיין להינצל מכסופים דהאי עלמא, אך: זמותי בל יעבור פי, כי על כל פנים אני שומר עצמי שלא להוציא הכסופים אלו על הדבור פי, חס ושלום, בכדי שלא יהיו נעשים על ידי זה פעולות רעות בעולם, חס ושלום, רק אני מרגיל עצמי לדבר תמיד דבורים קדושים של כסופים טובים לקרות אליך תמיד, שתשיבני אליך באמת, ועל ידי זה נמשך פעולות טובות וברכה לכל העולמות. וזה: לפעולות אדם בדבר שפתיך, שאני נשמר לדבר רק דבורים קדושים, שהם דברי שפתיך, כדי שעל ידי זה יהיו נגמרים כל פעולות אדם לטובה.]

וזה: אני שמרתי ארחות פריץ, כי על ידי זה שאני מרגיל לשוני לדבר תמיד דבורים של כסופים טובים כנ"ל, על ידי זה אני זוכה להנצל ולהשמר מכל ארחות פריץ, שהם כל הדרכים רעים, רחמנא לצלן, רק: תמוך אשורי במעגלותיך וכו', כי הדבורים טובים תומכים וסועדים אותי לתמוך אשורי במעגלותיך. וזה שמבאר ביותר על ידי מה זכיתי לזה: אני קראתיך כי תענני אל, שזהו כל עניין ההתבודדות והשיחה בינו ובין קונו, שצריכין להרגיל את עצמו בזה הרבה לכסף תמיד כסופין טובים ולהוציאם מפיו בכל יום, כנזכר לעיל.]

שבת שלום

לעילוי נשמת חברינו היקר ר' חיים פנטו בן יעקב, ת.נ.צ.ב.ה.